

Atjaunošanas vēstījums

Elders L. Toms Perijs
no Divpadsmit apustuļu kворuma

Mēs pasludinām pasaulei, ka šīs dienas ir dienas, par kurām Bībeles pravieši runāja kā par pēdējām dienām.

Vienā no saviem staba konferences apmeklējumiem Soltleikas ielejā es uzaicināju kādu jaunu diakonu kворuma prezidentu parunāt ar mani par priesterības atslēgām. Es vēlējos, lai viņš saprot, ka viņam ir ļoti svarīgs amats, kā arī atslēgas prezidēt pār priesterības kворumu. Mēs runājām par to, cik liela atbildība ir turēt atslēgas un cik īpaša ir piederība kворumam. Nelielas prezentācijas noslēgumā es viņam vaicāju, cik daudz locekļu ir kворumā. Viņš atbildēja, ka 14.

Tad jautājums: „Cik daudzi ir aktīvi?”

Atbilde: „12.”

Tad es jautāju: „Kā ar tiem diviem?”

Viņa atbilde bija: „Man jāpacenšas un jāpadara tos par aktīviem mūsu kворumā.”

Es viņam vaicāju, cik ilgs laiks būs vajadzīgs. Viņš domāja, ka varbūt trīs mēneši. Es iedrošināju viņu savos centienos.

Pēc trim mēnešiem, gandrīz ar dienas precizitāti, es saņēmu no viņa vēstuli, informējot mani, ka visi viņa kворuma locekļi ir tagad aktīvi. Viņš teica, ka viņš bija pret tiem draudzīgi izturējies, un viens no tiem tagad apmeklēja diakonu kворuma sapulces, un otru bīskaps ordinēja par skolotāju. Mani sajūsmināja viņa atbilde. Kāds piemērs tam, kā kāds godā savu priesterību un lieto priesterības atslēgas, lai veiktu uzdevumu, ko Tas Kungs ir viņam devis izpildīt. Es nespēju vien brīnīties par veidu, kādā Tas Kungs ir izveidojis Sava darba pārvaldi šeit uz zemes, lietojot priesterības spēkus.

Šis jaunais vīrietis, kuram vēl nebija 14 gadu, ir saņēmis vērtīgu apmācību, lai to sagatavotu kalpošanai dzīves garumā. Vai jūs varat iedomāties viņu pēc pieciem vai sešiem gadiem, turpinot savu kalpošanu ar plāksnīti pie sava uzvalka, norādot, ka viņš sniedz divus gadus no savas dzīves kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas misionārs?

Papildus pieredzei, ko viņš gūst, lietojot savu priesterību kalpošanā citiem, šī jaunā vīrieša sagatavošanā jāietilpst arī pamatīgai izpratnei par Atjaunošanas vēstījumu — vēstījumu, ko tūkstošiem misionāru šodien sludina pasaulei. Tas ir vēstījums, ka mūsdienās, laiku pilnības atklāšanā, evaņģēlijs ir atjaunots, lai svētītu visus, kas to uzklausīs un tam paklausīs.

Pirmā vīzija

Laiku pilnības atklāšana tika pieteikta ar ļoti īpašu vīziju kādam jaunam vīrietim, kam vēl nebija 15 gadu, kurš devās uz mežu, lai lūgtu pēc atbildēm uz jautājumiem, kas bija viņa

prātā par reliģiju. Džozefs Smits apraksta šo lielisko vīziju, kas atklājās viņa skatam, šādiem vārdiem:

„Es ieraudzīju gaismas stabu spožāku par sauli, tieši virs savas galvas, kas pakāpeniski nolaidās, līdz krita pār mani.

. . . Kad gaisma apstājās virs manis, es ieraudzīju divas personas stāvam virs manis gaisā, kuru spožumu un godību nav pat iespējams aprakstīt. Viena no viņām uzrunāja mani, nosaucot mani vārdā un, norādot uz otro, sacīja: *Šis ir Mans mīļais Dēls. Uzklausi viņu!*” (Džozefs Smits — Vēsture, 1:16–17).

Šī vīzija mums atklāja, ka Dievs, mūsu Tēvs, un Jēzus Kristus, Viņa Mīļotais Dēls, ir divas atsevišķas būtnes. Katram ir ķermenis no miesas un kauliem, kas ir slavas pilns un pilnīgs, tādējādi izdzēšot nepareizo priekšstatu, kas bija pastāvējis daudzus gadsimtus par Dieva koncepciju. Nav brīnums, ka tad, kad Džozefs Smits rakstīja Ticības Apliecinājumus, kā pirmo viņš paziņoja: „Mēs ticam Dievam, Mūžīgajam Tēvam, un Viņa Dēlam Jēzum Kristum, un Svētajam Garam” (Ticības Apliecinājumi 1:1).

Mormona Grāmata

Zinot, ka šaubas, neticība un maldināšana nekavējoties uzbruktu pravietim, viņam pārstāstot citiem Pirmo vīziju, Tas Kungs deva Mormona Grāmatu, vēl vienu liecību par mūsu Kungu, Jēzu Kristu. Šis senais Svēto Rakstu krājums ir svēts papildinājums Bībelei, kas satur Jēzus Kristus mūžīgā evaņģēlija pilnību. Tas arī sniedz pārliecinošu pierādījumu pasaulei, ka Džozefs Smits patiesi bija Dieva pravietis. Mācībā un Derībās ietverts šāds paziņojums par Mormona Grāmatas iznākšanu:

„[Dievs] devam [Džozefam Smitam] pavēles, kuras iedvesmoja to;

un deva viņam spēku no augšienes, ar līdzekļiem, kas bija iepriekš sagatavoti, pārtulkot Mormona Grāmatu;

kas satur pierakstu par kritušo tautu, un Jēzus Kristus evaņģēlija pilnību citticībniekiem un arī jūdiem;

kas tika dota ar iedvesmu, un ir apstiprināta citiem ar eņģeļu kalpošanu, un ir darīta zināma pasaulei caur tiem —

pierādot pasaulei, ka Svētie Raksti ir patiesi, un ka Dievs iedvesmo cilvēkus un aicina tos Savā svētajā darbā šajā laikmetā un paaudzē, tāpat kā senajās paaudzēs” (M&D 20:7–11).

Mormona Grāmatas tulkojums ir brīnums pats par sevi, un tas sniedz papildus pierādījumu par grāmatas dievišķo izcelsmi. Tad, kad Olivers Kauderijs ieradās Harmonijā, Pensilvānijā 1829. gada 5. aprīlī, lai kalpotu par pravieša rakstvedi, bija iztulkotas tikai dažas teksta lappuses. Tajā vakarā Džozefs un Olivers kopā sēdēja un pārrunāja pravieša pieredzi līdz vēlai naktij. Pēc divām dienām, 7. aprīlī, tie uzsāka darba tulkošanu. Nākamajos trīs mēnešos Džozefs tulkoja apbrīnojumā ātrumā — aptuveni 500 drukātas lappuses aptuveni 60 darba dienās.

Olivers rakstīja par šo ievērojamo pieredzi: „Tās bija neizmirstamas dienas — sēdēt un klausīties balss skaņās, kas tika diktēta ar debešķīgu *iedvesmu*, izraisot vislielāko

pateicību sirdī! Dienu pēc dienas es netraucēts turpināju pierakstīt no viņa mutes, kā viņš tulkoja ar *Urīmu* un *Tumīmu* . . . vēsturi jeb pierakstu, sauktu par Mormona Grāmatu” (*Messenger and Advocate*, 1834. g. okt., 14; skat arī Džozefs Smits — *Vēsture* 1:71, zemteksta piezīme).

Priesterība

Kad tie turpināja, Džozefu un Oliveru saviļņoja mācības, kas bija šajā grāmatā. Tos īpaši iespaidoja mācība par kristīšanos, kā to mācīja augšāmceltais Glābējs Sava apmeklējuma laikā pie Rietumu puslodes iedzīvotājiem. Viņu prātiem skaidri atklājās kristīšanās mācības svarīgums. Viņi nolēma, ka tiem jāmeklē Tas Kungs varenā lūgšanā, lai uzzinātu, kā tie varētu iegūt kristīšanās svētību sev.

1829. gada 15. maijā viņi devās mežā netālu no Saskvehannas upes un noietās uz ceļiem lūgšanā. Olivera apraksta, kas tālāk notika: „Pēkšņi, kā no mūžības vidus, Pestītāja balss runāja mieru uz mums, kamēr priekšgars tika atvērts un Dieva eņģelis nonāca lejā, tērpts godībā, un nodeva ļoti meklēto vēstījumu un pestīšanas evaņģēlija atslēgas. Kāds prieks! Kāds brīnums! Kāds pārsteigums! Kamēr pasaule bija tirdīta un samulsināta, kamēr miljoni taustījās kā akli pret sienu, un kamēr visi cilvēki balstījās uz nenoteiktību kā kopējā masa, mūsu acis redzēja, mūsu ausis dzirdēja” (*Messenger and Advocate*, 1834. g. okt., 15; skat arī Džozefs Smits — *Vēsture* 1:71, zemteksta piezīme).

Eņģelis teica, ka viņa vārds ir Jānis, tas pats, kas tiek saukts par Jāni Kristītāju Jaunajā Derībā. Viņš uzlika savas rokas uz Džozefa un Olivera galvas un teica:

„Jums, mani kalpošanas biedri, Mesijas Vārdā es piešķiru Ārona priesterību, kas tur eņģeļu kalpošanas un grēku nožēlošanas evaņģēlija, un kristīšanas, ar iegremdēšanu grēku piedošanai, atslēgas, un tā nekad netiks vairs paņemta prom no zemes, līdz Levija dēli atkal upurēs upuri Tam Kungam taisnīgumā.”

Viņš teica, ka šai Ārona priesterībai nav tā spēka, lai ar roku uzlikšanu dotu Svētā Gara dāvanu, bet, ka to mums piešķirs vēlāk, un viņš mums pavēlēja iet un kristīties, un deva mums norādījumus, ka man ir jākrista Olivera Kauderijs, un ka pēc tam viņam ir jākrista mani.

Tā mēs gājām un tapām kristīti. Vispirms es nokristīju viņu, un pēc tam viņš nokristīja mani. Tad es uzliku rokas uz viņa galvas un ordinēju viņu Ārona priesterībā, un pēc tam viņš uzlika rokas man un ordinēja mani tajā pašā priesterībā, jo tā mums tika pavēlēts” (Džozefs Smits — *Vēsture* 1:69–71).

Pēc neilga laika parādījās apustuļi Pēteris, Jēkabs un Jānis un uzlika savas rokas uz šo divu kalpošanas biedru galvām un piešķīra Melhisedeka priesterību.

Jēzus Kristus Baznīca

Tagad, kad spēks rīkoties Tā Kunga Vārdā atkal bija uz zemes, Džozefam tika pavēlēts formāli organizēt Baznīcu. 1830. gada 6. aprīlī Pītera Vitmera, vecākā, mājā Faijetā, Ņujorkas štātā, seši vīri, kas bija iepriekš tikuši kristīti, vienbalsīgi balsoja, lai izveidotu, saskaņā ar Dieva pavēlēm, Jēzus Kristus Baznīcu. Tajā sapulcē tika saņemta atklāsme:

„Lūk, pieraksts tiks vests starp jums, un tanī tu tiks saukts par gaišreģi, tulkotāju, pravieti, Jēzus Kristus apustuli un baznīcas elderu caur Dieva Tēva gribu un jūsu Kunga Jēzus Kristus labvēlību,

būdams iedvesmots no Svētā Gara likt tās pamatu un uzcelt to visusvētākajai ticībai.

Šī baznīca tika izveidota un nodibināta jūsu Kunga tūkstoš astoņi simti un trīsdesmitajā gadā, ceturtajā mēnesī, un tā mēneša, kas tiek saukts par aprīli, sestajā dienā.

Tādēļ, domājot baznīcu, tu pievērsīsī vērību visiem viņa vārdiem un pavēlēm, ko viņš dos jums, kā viņš tos saņem, staigādams visā svētumā Manā priekšā;

jo viņa vārdu jūs pieņemsit kā no Manas paša mutes, visā pacietībā un ticībā” (M&D 21:1–5).

Tādā veidā Jēzus Kristus Baznīca atkal pastāvēja uz zemes, lai svētītu cilvēci ar Glābēja doktrīnām un mācībām. Baznīca tika organizēta saskaņā ar ieceri, ko Tas Kungs bija izveidojis senatnē.

Bībelē, vēstulē efeziešiem Pāvils paziņo:

„Viņš arī devis citus par apustuļiem, citus par praviešiem, citus par evaņģēlistiem, citus par ganiem un mācītājiem,

lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, Kristus miesai par stiprinājumu,

līdz kamēr mēs visi sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā, īsto vīra briedumu, Kristus diženuma pilnības mēru.

Tad mēs vairs nebūsim mazgadīgi bērni, kas cilvēku viltus spēlē, viņu viltīgās rīcības piekrāpti, tiek šurpu turpu svaidīti, padodamies katram mācības vējam.

Bet patiesi būdami mīlestībā, visās lietās pieaugsim Viņā, kas ir mūsu galva, proti, Kristus” (Efez. 4:11–15).

Prezidents Hinklijs par Atjaunošanu teica: „Pēc tam, kad daudzas paaudzes bija staigājušas pa zemi — tik daudzas no tām konfliktos, naidā, tumsībā un ļaunumā — nāca lielā un jaunā Atjaunošanas diena. Šis brīnišķīgais evaņģēlijs tika pieteikts ar Tēva un Dēla parādīšanos zēnam Džozefam. Pasaulē parādījās laiku pilnības atklāšanas rītausma. Viss labais, skaistais, dievišķais no visām iepriekšējām atklāšanām tika atjaunots šajā ievērojamā laikā” (“The Dawning of a Brighter Day,” *Liahona*, 2004. g. maijs, 83).

Mūsu vēstījums ir unikāls. Mēs pasludinām pasaulei, ka Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība ir atjaunota uz zemes. Mēs drosmīgi paziņojam, ka priesterības atslēgas ir atjaunotas cilvēkiem, ar spēku saistīt uz zemes un debesīs. Glābšanas priekšrakstus, ko Tas Kungs ir noteicis kā prasību, lai ieietu mūžīgajā dzīvē kopā ar Viņu, var tagad veikt ar saistošu spēku, kas dots tiem, kas cienīgi lieto Viņa svētās priesterības spēku. Mēs pasludinām pasaulei, ka šīs dienas ir dienas, par kurām Bībeles pravieši runāja kā pa pēdējām dienām. Šis ir beigu laiks pirms Jēzus Kristus atnākšanas, kurš vadīs un valdīs pār zemi.

Mēs aicinām visus uz klausīt atjaunotā Jēzus Kristus evaņģēlija vēstījumu no mums. Tad jūs varat salīdzināt šo brīnišķīgo vēstījumu to, ko varat dzirdēt no citiem, un jūs varat nolemt, kas ir no Dieva un kas ir no cilvēka.

Mana liecība jums ir, ka šī ir Jēzus Kristus Baznīca, atjaunota pēdējās dienās. Mūsu Kunga un Glābēja, patiesi Jēzus Kristus Vārdā, āmen.